

Zpravodaj

SOKOLA PRAŽSKÉHO

vzdelavatele@sokolprazsky.cz

www.sokolprazsky.cz/o-nas/zpravodaj

Vzpomínka na Jindřicha Fügnera

U příležitosti 160. výročí jeho úmrtí

Letos 15. listopadu si připomínáme 160 výročí úmrtí jednoho ze zakladatelů, prvního starosty Sokola – Sokola Pražského. Jindřich Fügner se narodil v rodině obchodníka a měl na přání otce pokračovat v jeho stopách. Při zahraničních cestách za zkušenostmi změnil však svůj úmysl a

navázal kontakty s italskou pojišťovací společností Nuova, po návratu založil v Praze její pobočku. 16. února 1862 po dvouletých přípravách došlo k založení Sokola, hlavní iniciátoři byli zvoleni do čela: Jindřich Fügner jako starosta a Miroslav Tyrš jako náčelník. V počátku však nebyl pro činnost vhodný prostor a počet členů

jednoty rychle narůstal. Tak po využití několika náhradních pražských sálů Fügner v květnu 1863 z vlastních finančních prostředků zakoupil v tehdejší Hradební ulici na okraji Prahy pozemek, na kterém se začalo již v červenci se stavbou budovy pro soukromý byt Fügnerovy rodiny a přístavbou tělocvičny, dnes naší milované sokolovny. Právě on získal jako architektka pro tuto stavbu V. I. Ullmanna, v té době již uznávaného pražského stavitele. Jeho kontakty s českými umělci dokládá i fakt, že již během prvních patnácti týdnů existence Sokola Josef Mánes na Fügnerovo přání namaloval prapor, který byl slavnostně předán ženami-kmotrami při prvním veřejném cvičení v sále Apollo 1. června 1862.

Fügner se také zasloužil o první tělocvičná nářadí do nové sokolovny. V jeho sokolských zásluhách rozhodně nelze pominout založení tradice maškarních plesů, tzv. šibřinek. Ty první 25. února 1865 nejen organizoval, ale sám účinkoval ve veselých scénkách. Žel, ještě v listopadu téhož roku Fügner onemocněl a po krátké, dnes již snadno vyléčitelné, nemoci zemřel.

Vzhledem k tomu, že též spoluzakladatele Sokola Miroslava Tyrše si

každoročně připomínáme v Děčíně, místě jeho narození a v rakouském Oetzu, místě jeho úmrtí, jistě se sluší, abychom si připomněli i místa narození a úmrtí Jindřicha Fügnera. Narodil se 12. 9. 1822 v pražské Růžové ulici č. 5. Rodný dům se sice nezachoval, ale na novější budovu v témže místě byla přenesena původní pamětní deska. Pamětní deska připomínající úmrtí Jindřicha Fügnera je na budově sokolovny Sokola Pražského u okna, za nímž vydechl 15. listopadu 1865 naposledy.

Jitka Křepelková

VÝBĚR Z OBSAHU ČÍSLA

160. výročí

úmrtí zakladatele

Památný den

8. říjen připomínán mnoha akcemi

Ženská všestrannost

Spokojená náčelnice chválí

Tužme se!

Základy položeny

Návštěva Pankráce

Věrná garda

Pohybové prázdniny

Zhodnocení aktivity přihlášených týmů

Březnice na Příbramsku

Navštívena Vodrníky

Kalendář

Nepropásni svoji akci!

Památný den sokolstva

Několik akcí v jeden den, více způsobů důležitého připomínání historie

Rodiče a děti a svíčkové lodičky

Po cvičení oddílu rodiče a děti odpolední jsme na sebe rychle vzali bundy a čepice a přesunuli se v hojném počtu na dvorek Sokolíčka.

Čekaly nás tam dřevěné lodičky se svíčkami. Rodiče pomohli v klidu přesunout každou lodičku se zapálenou svíčkou na připravenou vodní plochu. Bylo to náročné, vítr pofukoval, ale zdařilo se. Přizvali jsme i děti z oddílu basketu a žákyně.

Bylo milé, že si rodiče fotili své ratolesti se slovy: to by děda koukal, jaký jsi sokol!

Je správné si neustále připomínat naši historii. Někde v každém z nás je, je potřeba ji jen nacházet.

Markéta Stluková

Vodácké splutí Vltavy do Čertovky

V letošním roce poprvé jsem byla oslovena již na jaře zástupkyněmi župy Jana Podlipného, jestli se náš oddíl turistické kanoistiky nechce za vodáckou sekci zúčastnit oslav Památného dne sokolstva, který připadl na středu 8. 10. 2025, na den připomínající řádění nacistického vedení a zatýkání a povraždění velkého množství sokolů během druhé světové války a uctít tak jejich památku.

Několik let již župa J. Podlipného slaví tento den tak, že pěší a cyklist-

Letos se rozhodli, že by bylo dobré zapojit i vodáckou část sokolů a proto oslovili i nás. Rádi jsme pozvání přijali a na dvou raftech po čtyřech členech a několika členy v pěšácké sekci jsme se akce 8. října zúčastnili.

Sraz na focení byl v 18 hodin u Tyršova domu, kam jsme měli do té doby na raftech dorazit. Pěší část šla společně pěšky s ostatními sokoly, kteří na akci přišli z Výtoně a my po 16. hodině vypluli ještě s několika loděmi ze Sokola Vinohrady z Císařské louky.

Po pozdravení s pěší částí na Výtoni jsme si poslechli společně na lodích na Vltavě zdraví k této akci a vydali se k Tyršovu domu. Cesta byla klidná, počasí ucházející, jízdu jsme si užili. Na sobě jsme měli stejná červená trika, vyrobená speciálně k tomuto účelu, na raftech vlaječky a policejní doprovod na člunu kvůli bezpečnosti k tomu.

Bohužel jsme museli čekat delší dobu v plavební komoře, kterou jsme museli proplout, tudíž jsme společné focení u Tyršova domu nestihli. Pokud se příští rok zúčastníme, musíme vyrazit prostě dříve, pokud bude akce opět ve všední den.

Ale naše pěší část a i další členové SP, kteří se akce účastnili, na společné focení dorazili včas.

My jsme si aspoň po vylodění dali menší občerstvení připravené pro nás u Tyršova domu a pak se individuálně rozešli. Někdo šel na pouštění světýlek, někdo jel do loděnice, kde jsme museli vyložit a uklidit rafty, které nám sokolové z Vinohrad odvezli zpátky dodávkou, za což ještě jednou touto cestou vinohradským sokolským vodákům děkujeme, někteří poté jeli domů.

Za mne má tato akce veliký a krásný význam a tak doufám, že po doladění některých organizačních věcí se příští rok zúčastníme znova, ať už na vodě nebo po souši. Jsme přece turisticko-kanoistický oddíl!

Jana Doleželová, Jiří Kolář

tická část bratří a sester, které vyrážejí v průvodech každá z jiného místa v Praze a sejdou se na společné focení u Tyršova domu a pak se společně přemístí na pouštění světýlek po vodě na Kampu, kde probíhá hlavní program a proslov starosty ČOS.

Spanilá jízda sokolů

Odpoledne 8. října 2025 oslavili sokolové už po sedmé Památný den sokolstva.

Velká skupina sokolek a sokolů se shromáždila před vchodem do Sokola Pražského v Žitné ulici a od naší nejstarší sokolovny zamířila k Vltavě a na most Legií. V červených tričkách s nápisem Památný den sokolstva, s transparenty Sokol Pražský a se sokolskými vlajčkami prošlo ulicemi 40 sokolek a sokolů až na nábreží, kde se připojili ke skupině, která vyšla z Výtoně a pokračovali společně k Tyršovu domu.

Cyklisté se shromáždili ve Strašnicích. Skupinu cyklistů vedl bratr Vladimír Richter. První jízdu zorganizoval hned 8. října 2019, kdy se slavil poprvé Památný den sokolstva. Přemýšlel, jak připomenout tento pro sokoly významný den. Po Praze jezdili tramvaje a autobusy se sokolskými praporky, a tak ho napadla cyklistická jízda sokolů. Díky jeho iniciativě se první jízdy zúčastnilo 35 sokolů na kolech. To bylo zahájení každoroční Spanilé jízdy sokolů.

O této jízdě jsem se dověděla na setkání sokolů na Řípu v květnu 2022, V říjnu toho roku startovalo celkem 70 cyklistů. S nimi jsem startovala poprvé a poprvé jsem měla na sobě červené tričko a na kole sokolský praporek. Sraz byl u pomníku ČOS před krematoriem Strašnice, kde proběhl pietní akt a odtud se jelo do centra Prahy a dále až k Tyršovu domu.

Letos byla změna už při startu. Vzhledem ke stavebním pracím na nádvoří u krematoria, proběhla pietní

akce u sokolovny Strašnice. Zde jsme se shromáždili v úterý odpoledne a před odjezdem nám bratr Richter popřál úspěšnou cestu.

Abychom bezpečně projeli Prahou až ke Kampě, doprovázely nás celou cestu policejní vozy i policista na motorce. Také obvyklá cesta přes Václavské náměstí musela být změněna pro stavební práce u muzea, kde se pokládají tramvajové koleje. Ze Strašnic jsme tedy zamířili Vršovickou ulicí a dál až k Vltavě. Zde jsme sjeli na náplavku a po ní k Mánesu. Při jízdě po nábreží kolem Národního divadla jsme míjeli pěší účastníky v nezbytných červených tričkách a se sokolskými praporky. Všichni jsme mířili na nádvoří Tyršova domu.

Zde jsme shlédli pěkné vystoupení malých mažoretek ze Sokola Vysočany, které ve svých fialových bundičkách byly po celé cestě z Výtoně nepřehlédnutelné. Občerstvení pro účastníky už bylo připravené. Teplý čaj nebo káva přišla všem vhod i když nebyla velká zima. Také drobný deštík, který nás po cestě chvílemi doprovázel nevadil a ani nám nezkalil náladu.

Pak už nás čekal závěr naší cesty. Sestry a bratři v sokolských krojích a ostatní pěší udělali špalír k Čertovce a zde u Karlova mostu jsme si vyslechli projev starosty ČOS, bratra Martina Chlumského, vzdělavatele ČOS Michala Buriana a Vladimíra Richtera. Letos poprvé jsem projevy dobře slyšela díky dobrému ozvučení.

Závěr Památného dne sokolstva patřil pouštění sokolských světél, kdy se po schodech k Čertovce odnášely

lodičky se světýlky a pouštěly se na hladinu na paměť všech, kteří položili své životy, abychom mohli žít ve svobodné zemi.

Letošního Památného dne sokolstva zúčastnilo 205 pěších z patnácti jednot, nejvíce 49 ze Sokola Staré Město, 43 ze Sokola Vysočany a Sokol Pražský s 40 chodci, 8 vodáků a 2 cyklisty.

Cyklistů přijelo celkem 58 z 9 jednot, nejvíc 22 bylo ze Sokola Prosek. Vodáků bylo 34 ze tří jednot, nejvíc z Libně – 16.

Všech účastníků letošního Památného dne sokolstva u Tyršova domu a na Kampě bylo celkem 297. To byl jen zlomek všech sokolů, kteří se zapojili do akcí ve svých jednotách u příležitosti letošního Památného dne sokolstva.

Věřím, že nás příští rok bude na této akci ještě víc!

Eva Barešová

Jak si žijí oddíly ženské všestrannosti v Sokole Pražském

Oddíl rodiče a děti odpolední je spokojen se svými rituály, jako je „Zajíček ve své jamce“

Oddíl žen cvičí na nářadí i bez něho bez ohledu na věk

Oddíl žáků stále pracuje na zvedající se kondičce a pružnosti

Opět nám řady obohacuje i oddíl dorostenek -
toto jsou první vlaštovičky

Oddíl skupinové cvičení žen je pestré cvičení,
které již navštěvuje 99 žen

a jsem jako náčelnice pyšná na oddíl seniorů, který nám zvyšuje laťku = naše „nejmladší“ cvičenka oslavila
29. 10. své 98. narozeniny.

náčelnice SP

Tužme se a spojujme se!

15. září jsme položili základ nové, snad dlouhodobé tradici

Na březnové valné hromadě Sokola Pražského jsme si zvolili nový výbor i nového starostu. Nové vedení je většinou spojeno s novým přístupem, což je zcela normální. Součástí předvolebních představení obou kandidujících byly proslovy, obsahující jako hlavní témata přilákání nových mladých členů a jejich začlenění do oddílů naší jednoty a lepší propojení a spolupráci mezi oddíly v rámci tělocvičné jednoty.

Jedním z prvních projevů novinek byla 12. června akce Den otevřených dveří, o které psal Zpravodaj v minulém čísle. Z podobných příčin povstala i akce Den Sokola Pražského, vypsaná starostou Tomášem Reimerem na 15. září. Základní myšlenkou pro pořádání bylo – abychom tvořili jednotu, musíme se znát, chápat, respektovat a být si lidsky blízcí. Za dějiště akce byla zvolena loděnice na Císařské louce, hlavně proto, aby co nejvíce sokolů, jejichž oddílové aktivity se odehrávají pouze v sokolovně, mělo příležitost prostředí poznat.

Pro akci byly využity zkušenosti oddílů, které v loděnici každoročně zakončují svůj cvičební rok. Připraven byl dostatečný počet stolů a lavic, dost bylo i občerstvení a akce měla i hudební doprovod, časově omezený kvůli potřebnému dodržení nočního klidu. Hudba přispěla i k rozpohybování tancechtivých, přesto nerušila prolínající se skupinky diskutujících. Počasí, přes den trochu uplakané, nakonec svým zlepšením také k průbě-

hu výrazně pozitivně přispělo, nebylo ani horko, ani zima, u Vltavy je vždy čerstvý vzduch, tudíž všem bylo příjemně. A to se odrazilo i v naplnění hlavního cíle akce, to jest vzájemného poznávání se a nacházení společných

témat při družných rozhovorech. Jistě proto bude mít akce v příštím roce pokračování.

Pavel Žofka

Chlapácký dvojboj

Mladší žákyně soutěžily v TJ Sokol Radotín

Dvanáctého října 2025 se uskutečnil tradiční otevřený závod ve sportovní gymnastice „Chlapácký dvojboj“. Pro kategorii o, I a II – kruhy a hrazda.

Za Sokol Pražský nastoupila sestava mladších žákyň pod vedením Šárky Slabé. V kategorii o se na prvním místě umístila Olivia Svoboda. V kategorii 1 se na 9. místě umístila Anna Lichnovská, 10. místě Valerie Karlová a 11. místě Robin Endrýsová.

Všem cvičenkám gratulujeme a přejeme další úspěchy.

Michaela Svatošová

Na návštěvě v Sokole Pankrác

Věrná garda skladby nezapomíná

Vzpomínáte si ještě na XVII. všesokolský slet? Samozřejmě, byl nezapomenutelný. Právě si prohlížím fotky i videa. Bylo to před rokem. Získali jsme mnoho nových přátel.

Já jsem ze Sokola Pražského, cvičila jsem ve Věrné gardě. Skladbu „Jdi za štěstím“ jsme nacvičovali společně se Sokolem Pankrác v naší tělovýchovné jednotě. Nácvik vedli: náčelnice Helena Pištorová a bratr Slávek Povondra. Skladbu jsme ještě úplně nezapomněli.

Najednou přišel bratr Povondra s tím, že musíme opět nacvičovat, neboť na Pankráci budou oslavovat. Vybrané cvičence z obou jednot spojíme. Tak, Věrná gardo, do toho! Během necelého měsíce jsme si skladbu zopakovali.

Sedmého října 2025 měli sokolové na Pankráci velký svátek. Připomínali si 130. výročí svého založení. Při této příležitosti se v moderním areálu „Bublina“ konala veřejná akademie. Přátelská atmosféra se nesla v duchu hesla „Pohybem ke zdraví“.

Po krátkých projevech místních funkcionářů a přivítání četné veřejnosti následovalo vystoupení dětí předškolního věku a potom jsme zavcvičili my, „Věrná garda“. Sklidili jsme velký úspěch. Svým vystoupením „Jdi za štěstím“ jsme všem přítomným divákům i sobě připomenuli XVII. všesokolský slet. Byl to pro nás velký zážitek.

Potvrdilo se, že všichni chceme, aby se Sokol stal součástí našich životů.

Nazdar!

Terezia Vymlátlová

Prázdniny na vlastní pohon

Jak se přihlášené týmy pohybovaly

Je už tradicí, že o letních měsících se sokolky a sokolové ze Sokola Pražského účastní akce nazvané Prázdniny na vlastní pohon.

V červenci a srpnu vyrazily tříčlenné skupinky sokolů buď pěšky, na kole, in-line, nebo na lodi do přírody a to buď společně nebo jednotlivě. Kilometry, které absolvují si zapisují každý do svého seznamu a na konci srpna se výsledky sečtou a vyhlásí se vítězové.

Nejde ani tak o to, kolik kilometrů absolvujeme, spíše o to, že i o prázdninách sportujeme a navíc propagujeme Sokol na svém obléčení nebo čepici či batohu, což je podmínkou.

V letošním roce soutěžilo 11 družstev (v roce 2024 bylo 18 družstev).

Těchto 11 družstev absolvovalo v letošním létě neuvěřitelných 8723,785 přepočtených km.

Na pomyslné nejvyšší příčce stanulo družstvo Rychlonožky (1226,38 km) v sestavě Lenka, Blanka a Markéta. Druzí byli MetHan (1171,28) Hana, Petr a Martina. Třetí bylo družstvo Vodník 2 (1161) vodáci ve složení Jiří, Alena a Richard.

Více než 1000 km měla ještě dvě družstva a na konci tabulky byla tři družstva (s méně než 400 km).

Na posledním místě se umístili Medvědi s dvěma malými chodci ve věku 5 a 7 let, kterým na předchozí družstvo chybělo jen 6 km.

Těším se na příští ročník a doufám, že se zapojí víc družstev, alespoň tolik jako v loňském ročníku.

Eva Barešová

DĚKUJEME

Tučňák Humboldtův

Vodrnický výlet za historií

Poznávací cestování zajišťované členy oddílu

V oddíle turistické kanoistiky jsme se rozhodli, že svou činnost obohatíme jednodenními výlety po Čechách, které vždy některý z nás připraví pro ostatní včetně informací o místě.

Tentokrát jsme navštívili Březnici ležící nedaleko Příbrami. Městečko má jen 3600 obyvatel, ale dlouhou a bohatou historií. Březnice vznikla jako osada už ve 13. století na obchodní stezce z Pasova do Prahy a její jméno pochází z českého slova bříza, protože vznikla v místě, kde rostlo velké množství bříz.

Naše dvanáctičlenná skupina jela vlakem ze Smíchova a v Březnici jsme absolvovali jako první objednanou prohlídku březnického zámku. Prošli jsme se po renesanční zahradě, zámeckým anglickým parkem a hledali a našli modrý kříž, který označuje místo, kde podle pověsti zámecká paní našla poklad, kterým svého muže Františka Jeniška z Újezda vykoupila z tureckého zajetí.

Březnice má také od roku 1506 pivovar Herold, barokně přestavěný a zachovalý, nyní bohužel zavřený.

Zajímavostí je kamenný smírčí kříž, který je vsazený do ohradní zdi pivovaru. Tesal ho pravděpodobně laik a jeho vznik se datuje mezi 15. až 17. stoletím.

Ze zámku jsme se vydali do historického centra Březnice přes kamenný most z r. 1899, který stojí na místě původního dřevěného mostu a je osazen čtyřmi zrenovovanými barokními sochami. Most vede přes řeku Skalicí, která se ale v Rožmitále pod Třemšínem jmenuje Vlčava a pramení v Brdech jako Kotelský potok.

Po kulturním zážitku jsme navštívili cukrárnu Zlatý čas, abychom osvěžili unavená těla kávou a výbornými zákusky. Poté následovala prohlídka velmi zachovalého barokního židovského ghetta s renovovanou synagogou ve čtvrti Lokšany. Informace o historii i současnosti tohoto místa nám podala velmi příjemná a ochotná paní průvodkyně.

Na náměstí, které je památkově chráněnou zónou, stojí radnice postavená v letech 1914 až 1915 stavitelem Františkem Bierhanzlem. Náměstí vévodí kostel věnovaný zakladatelům jezuitského řádu sv. Ignáci z Loyoly a sv. Františku

Xaverskému. Raně barokní chrám, jezuitskou kolej i nedaleký kostel sv. Rocha postavil italský stavitel

Carlo Lurago. Kostely byly bohužel zavřené.

Zajímavý je také kulturní dům v ulici Dolní valy z přelomu 70. a 80. let 20. století ve stylu brutalistní architektury Karla Pragera. Z časových důvodů jsme tato místa už nenavštívili. Cestou na vlakové nádraží jsme se zastavili v restauraci Karlův Týn a posilili se pozdním obědem před cestou domů.

Počasí nám celý den přálo a tak se celý výlet vydařil. Teď se těšíme na další, zatím neznámý výlet.

Květa Franzová

Z kalendářů oddílů:

29. 11. - Memoriál Ády Hochmanna

3. - 4. 12. - Mikuláš v SP

9. 12. - výbor SP

19. 12. - konec cvičení

5. 1. 2026 - začátek cvičení

8. - 11. 1. 2026 - turnaj EYBL U16

16. - 22. 2., 23. 2. - 1. 3. 2026 - lyžařský výcvik I a II, Šumava

7. 3. 2026 - dětský karneval

7. 3. 2026 - šibřinky

21. - 25. 5. 2026 - zájezd do Oetzu

**Přejeme všem členům
a příznivcům Sokola Pražského
krásné vánoce a hezký nový rok**